

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XVI. post Trinitatis

PRIM⁹ art. An ch̄is debuerit facere miracula quēadmodū in euāgelio sit mētio de suscitatiōe adolescentis? Vide dñica. iij. post epiphē. Ser. v.

Secunda. ar. In euāgelio circa suscitatiōne adolescentis cui dixit dñs Tibi dico surges: sūt notā de tres p̄sideratiōes.

Prima est mēorande p̄ditionis.

Seconda ē venerāde miseratiōis.

Tertia est desiderande suscitatiōis.

In h̄ sermonē dicēdū ē de p̄ma q̄ ē p̄side ratio mēorāde p̄ditionis: sc̄z in p̄tore; qđ signif. p̄ h̄ q̄ defūct⁹ efferebat fili⁹ vīectus m̄ris sue iā in loculo clausus. Vide textū.

Circa h̄ aut ē notāda triplex miseria p̄catoris.

Prima ē miseria dolēde p̄uatōis.

Seconda ē miseria horrēde inclusōis.

Tertia est miseria tremēde delatiōis.

Prima ē r̄c. Est em p̄tōr visa p̄uar⁹. iō signif. q̄ defūct⁹. Aug⁹. de ci. dī. Mors aie fit cu ē p̄derit de⁹ sic mors corporis cuž illud dēerit aia. H̄uc ḡ mortuū deflet m̄sua vīdū. i. mas ec̄a q̄ ita quēlibet deflet q̄n cadit in p̄tim: si ē mater vnicū filiū qn decedit. Hec aut dicit vīdū q̄ l̄ponsi sui mōste redempta ē et q̄ nūc q̄diū peregrinat a dño ab amplexu l̄ponsi est separata: q̄ p̄ fidē ambulat t̄ nō p̄ speciem. De hac p̄s. Vīdū ei⁹ bñdīcēs bñdīcā. **S**econda est miseria horrēde inclusōis. Erat enim defūct⁹ ille inclusus in loculo sūe feretro Locul⁹ in q̄ includis peccator⁹ ē sua prava affectio t̄ voluptas in q̄ iacet. Sic em ibi angustias q̄ ad supna leneqt extēdere. Nam vt dicit p̄gilius in bucolicis. Trahit sua quēcp̄ voluntas. **T**ertia ē miseria tremēde delatiōis seu portationis: q̄ ille portabat ad sepulturā. Et p̄ hoc signatur q̄ peccator in sepultura inferni portat Lu. xvij. Mortu⁹ est diues t̄ sepult⁹ est in inferno. Quattuor portatores hui⁹ mortui sūt q̄ttuor affectōes cordis. s. gaudiu⁹ t̄ tristitia: spes t̄ timor. Ista em quattuor portat mortuū. i. p̄tōre⁹ p̄ abusum. Ber. Amāt q̄ nō decet: timent q̄ nō op̄ortet dolēt vane t̄ gaudeat vani⁹. Gel isti quatuor portatores sūt fiducia diu viuēdi: t̄ mor satisfaciēdt: p̄sideratio alienē neq̄cie t̄ p̄suptio dīne mie. Vl̄ sūt op̄atio: p̄suetudo: delectatio: t̄ despicio q̄nūcūt in infer-

Explū de canonico q̄ mortu⁹ ē ap̄ parētib⁹ sibi demonib⁹. Vide in sc̄do ad uētuali fer̄. iij. post p̄mā dñicā adūe. Tādē. Lerte ois p̄tōr iam est in societate de monū. Banzib⁹. iij. Quid ē israel q̄ i ter̄ra inūnicōp̄ es p̄ operationē. Inueterasti in terra aliena p̄ p̄suetudinē: p̄aminatus es cū mortuis p̄ delectationē: depuratus es cum descēdētib⁹ in infernū p̄ desperatiōnē.

Tertiū ar. Aud. r̄c. Multū timeris teria mortē corporis: sed multo maḡ est timēda mors aie q̄ ē p̄ p̄tōm. Nā sic dī. I. Iſt⁹ q̄dē. q̄. pe. ff. q̄dē met⁹ causa. Aliq̄s dñ magis velle mori q̄ peccare. Nec mītū q̄ p̄tōm a deo separat. Sicut em br̄ xj. q. iij. c. Extimāt. Peccādo dī negaūmus. Jō t̄ ip̄e negat nos. Audite. Nonne plus timeretis amittere lapidē p̄ciosū q̄ calculū de ripa. Sic multo magis timen dū ek amittere vitā aie q̄ vitā corporis. Jō. Deut. iij. Custodi temeris p̄: t̄ q̄iam tuā sollicitate serua.

Pro eadē dñica. xvij. Ser. ii.

Ibi DICO

Ibi dico. Flecto genua mea ad p̄rez dñi nr̄i r̄c. vſq; ibi: in cordib⁹ mīs. H̄uis s̄nie p̄sideratio nos horat⁹ surgere. Ibi sūt tria p̄siderāda. Primum applicē orōis bñilis p̄ditio. Fle cto genua. r̄c. vſq; noiaſ.

Secundū vīlis applicatio: ut det vobis fīm diuitias glorie sue.

Lertū deliderabit affectio. fructe corrob̄orati r̄c. **D**e p̄mo. p̄s. Resperxit dñs i orōe bñiliū. **D**e sc̄do. Ebr̄y. Pro se ora re necessitas cogit: p̄ altero autē charitas fraternitat⁹ horat⁹: dulcior aut ē āte dēū orō nō quā necessitas trāmittit: s̄z quā de uotio fidei t̄ fr̄na charitas p̄medat. **D**e tertio. Aug⁹. Sat⁹ diues ē ch̄iana religio q̄ in oīm possessorē oīa possider.

Salutatio. **I**bi r̄c.

PRIM⁹ ar. An circa corp̄a debuerit ch̄is facere miracla. Req. dñica. iij. post epiphanie. Sermo. vij.

Secunda. ar. In p̄ced. r̄c. In isto dicēdū de sc̄da q̄ ē p̄sideratio venerāde miseratiōis. s. in dño. p̄s. Disparōes ei⁹ sup̄ oīa oīa ei⁹. Hāc aut miseratiōez oīdit dñs

tripliciter: ut innuit in euāgelio.

Primo accedendo

Scđo copatiendo.

Tertio tangēdo.

Primo accedendo amicabili. Unū dū euā gelii: q̄ venit iesus in ciuitat̄ q̄ vocat̄ Ha im: et appro. porte ciuitat̄ ubi efferebat̄ defunct̄. Nam interpret̄ cōmotio. Et al

legorice signat mundū mutationi subiectū

Ad quē iesus venit p̄ hūano gñē p̄ pctm mortuo suscitādo. I. Tm. i. Chrs iesus

venit in hūc mundū p̄ctō res saluos face⁹ re.

Moralis ḥo: Nam signat cor p̄ctōris: cui etiā dignat̄ dñs appropinqr̄ ad ipsu⁹ viuificandu⁹. In cui⁹ figura de⁹ queribat̄ cū p̄ctōrib⁹: et ad loca in quib⁹ erat accede bat: ut p̄t̄ Dat. ix. Luce. v. et Lu. xix.

Scđo spatiendo misericordiāq; cum vidisset viduā flentē: misericōda mot⁹ dicit ei Noli flere. Chrys. Jubens cessare a la⁹ chrysimis q̄ solat̄ mestos mones nos de p̄ctibus defunctis. Isolationē recipie re⁹ surrectionē sperates. In hoc signat̄ q̄ cōfici patiēs dñs ecclē lamerabiliter supplicati p̄ filijs spūaliter mortuis sibi Isolationē immittit p̄mittēs veniā et vita p̄ctōri penitēti: qz ipē dicit Ezech. xviii. Nolo mori p̄t̄ p̄ctōris: sed ut magis suerat̄ et viliat̄.

Tertio tangēdo suauit: Unū accessit do⁹ min⁹ et tetigit loculū. i. feret̄. Locul⁹ di⁹ minutiae est mortui loc⁹ in q̄ facet. Unū de Alexandro mortuo qdaz ph̄s dī: Quē tot⁹ mūdus heri nō capiebat: hodie par⁹ ua p̄tinet arca. In hoc signat̄ q̄ de⁹ spūaliter accedēs tagit̄ cor p̄ctōris mones euz qd̄ priam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū et pulso. Sed heu mlti indurati agire no lūt̄: et diuī inspiratiō resistūt̄. Exempluz de scribis et phariseis q̄ noluerūt̄ ch̄io ad berere: quib⁹ etiā dicebat br̄us Stephanus Act. vij. Dura ceryice et incircuicis cordib⁹ et aurib⁹ vos sp̄ luīserō restitisti s

Tertius art. Aud̄ r̄. Si tñ vult̄ in quenire misericōdiam: cauete ne misericōda abutamini temerarie in pctis p̄seuerādo de hac mia p̄sumētes. Nā sicur dicit lex. Judices. L. de dignitatib⁹. Et h̄i. xj. q. iij. Priuilegiū. Et. xxv. q. vi. Postea ḥo. P̄i uilegiū meret amittere: q̄ p̄cessa sibi abu tis p̄t̄: Nā si papa det alicui p̄uilegiū q̄ absolui se faciat ab oib⁹ casib⁹ et sub illo p̄

uilegio audaciā sumat peccādi: merito il le p̄uad⁹ est p̄uilegio. Exp̄one et applica q̄mnia dei ex p̄spēali p̄uilegio oib⁹ offerit ad remissiō oib⁹ p̄t̄oꝝ: Lauete ḡne ex h̄ sumat̄ audaciā male vñuedi. Ecc. v. Ne dicas: misatio bei magna est: mltitudis p̄t̄oꝝ meoꝝ miserebit̄. r̄.

Sermo. iij. p̄ dñica. xvij. post Trinitatē.

Ibi dico sur

te r̄. In charitatem radicati et fundatur r̄. vñq̄ ibi: plenitudine dei. Ephe. iij. Sic debem⁹ surgere i cōritate radicati et fundati ne recidamus.

In illis aut̄ verb̄ apli tria s̄t̄ notāda.

P̄duū salutaris exhortatio: In charitatem radicati et fundati. Scđom exhortatio nis r̄o: ut possit̄ p̄phenderet̄. Tertiū rōnī scđus: ut impleami r̄.

De p̄mo. Col. iij. Sup̄ oia charitatem habere. De se cudo. Lm. iij. Tenui eū nec dñm p̄t̄. De tertio Col. i. Impleami agnitioe volunta tis dei in oī sapia et intellectu spūali.

Salutatio. **I**bi r̄.

P̄ Rim⁹ arti. An miracla q̄ fecit ch̄is fuerit sufficietia ad offendū deitatem ei⁹. Q̄, nō. Aliq̄ fecerit maiora: ut h̄i. Jo. xij. Lōtra. Jo. v. Opa q̄ ego facio: ipa testi. phi. de me. Rūder Tho. in. iij. par.

q̄ h̄mōi miracla fuerit sufficietia ad manifestandū deitatem ei⁹ fm tria. P̄rio fm spēm opeꝝ q̄ trāscēdebāt oīm p̄t̄ez p̄tu tis create. Et iō nō nisi p̄t̄te diuina fieri poterat.

Scđo p̄pter modū faciēdī: q̄a p̄pria p̄t̄te miracla faciebat: nō orādo sic ali⁹. Tertiū ex ipa doctrīa q̄ se deū dicebat, q̄nisi vera ess̄ nō p̄t̄maret̄ miraculū diuīa p̄t̄te factis. Hec Tho.

Pro fundārō. Sum⁹ quidē capaces naturaliter noticie diuīoꝝ. Juuenal. Sepat̄ hic nos a grege mutoꝝ atq̄p̄o venerabile soli: sor titi ingenii diuīorūq; capaces. Et Arist.

p̄ ethic. dī: q̄ hoīes se dñt̄ trahere ad diuī q̄ntu⁹ p̄nt̄. Sed q̄rit̄. An miracla r̄.

Dic tñ. ut s̄. Post r̄missionē dicas Attēda mus q̄q̄nta sunt deo sollicitudo ut nos cer tos redderet̄ dī sue deitatis mysterio: et in⁹ de ppēndam⁹ q̄nta sit ad deū nr̄a obligatio. I. Jo. iij. Diligam⁹ deū qm̄ ipē p̄t̄. vi